

Krönikan

#22 - 1916-1917 (del 3)

Av
Lars
Carlsson

Det här året vinner ÄIF den så kallade Halmstadpokalen efter finalvinst mot HBK med totalt 10-3, en stor framgång för ÄIF:s seniorlag.

Utbytet med Halmstads BK fortsätter 1917. Under året möts klubbarna tre gånger om den s. k. "Halmstadpokalen". Söndagen den 28 juni spelas den tredje matchen. Den första hade vunnits av ÄIF efter överlägset spel med 7-1. Returen i Halmstad slutade 1-1. ÄIF:s möjligheter var sålunda väldigt goda. För att ta hem pokalen var Halmstad tvungna att vinna med sju måls övervikt och det ansåg journalisten var helt uteslutet. ÄIF ställde upp med följande lag från målvakt till vänsterytter: Kron, Kollberg, Hansson, Wahlöf, Davidsson, Lindgren, Åberg, Johansson, Lindqvist, Stenberg och Eriksson. ÄIF vann matchen med 3-2 och tog därmed hem pokalen för gott.

Samma dag möter ÄIF:s nya juniorlag BK Drott från Helsingborg, "Drottarna" har revansch, att fordra efter ett tidigare nederlag med 1-2.

ÄIF:s juniorlag hade följande uppställning från mål till vänster:

Dahlner, Lindqvist, Lindgren, Björkman, Nordlund, R. Zorn, T. Anderberg, S. Lindqvist, Kristoffersson, Ihl samt T. Tengvall. Hur matchen slutade är, för mig, okänt.

Juniorlaget spelar nu flitigt och segerrikt. Den 22 juli gästas ett nytt Helsingborgslag Nya Torg. Det är Bollklubben Wasa, som får se sig besegrade med 4-3. Den 5 augusti vinner junioreorna mot Ramlösa med 9-3 och den 12 augusti kommer en gammal bekant, Boll-

klubben Karlsro, på besök. ÄIF:s juniorer visar åter sin styrka och vinner med 5-2.

En stor skånsk turnering under andra halvan av 10-talet var spelet om den Svenssonska Pokalen. När den startade vet jag inte men ÄIF deltog för första gången år 1915. I september 1917 möter ÄIF Högåns i denna turnering. Matchen slutar 1-1. Vilket lag, som går vidare ges det inget besked om. Det jag vet, är att finalen i Svenssonska Pokalen, detta år, spelas mellan Landskrona BOIS och HIF BOIS när sin dittills största framgång genom att besegra HIF med 2-0.

ÄIF:s styrelse beslutar vid sitt septembermöte 1917, att under vintern börja med gymnastikträning. För att finansiera verksamheten spelas söndagen den 16 september en uppvisningsmatch mellan ÄIF:s juniorer och ett nykomponerat oldboyslag. Annonsen dagen före avslutas, som följer:

"Med tanke på det goda ändamålet, anbefalla vi på det varmaste den kollekt, som kommer att upptagas under matchen. Det blir säkert lika roligt, som på Cirkus".

Oldboyslaget hade följande uppställning: Erik Karlsson, E. Wallendorf, Fritjof Larsson, George Jönsson, Ivar Larsson, Robert Andersson, Hjalmar Johansson, C. W. Nilsson, N. Troell, Algot Borgström samt Carl Ekeröth Reserv var Lorenz Fredriksson.

Trots det regniga vädret kommer det en talrik publik till Nya Torg för att åse mat-

Landskrona Bois, vinnare av Svenssonska Pokalen 1917 efter finalvinst mot HIF med 2-0. På bilden ser vi stående från vänster: Helge Persson, Ragnar Svensson, Emil Aulin, Arvid Borch, Frans Anderberg, Frans Nilsson, Oskar Pettersson, Albin Dahl, Birger Dahlgren, Edvin Karlsson samt sittande målvakten Kalle Pettersson.

chen. Juniorlaget var förkrossande överlägset och vann med 8-1. Oldboyslaget fick en snäll dömd straffspark och slapp därmed nesan att gå mållösa från planen. Mervar väl inte, att begära av de gamla, som behövde alltför lång tid för att "leda till sina styfnade fotbollspåkar". Banan, som enligt journalisten påminde, om Hindenburgs Masuriska träsk, såg musten ur spelarna och i referatet dagen efter konstaterar signaturen Pj:

"Ur senioreorna ha säkerligen sovit godt i natt, och mången af dem skulle idag hälsat vilja förvaras liggande".

Den 20 oktober avslutas fotbollssäsongen 1917 med att ÄIF:s a-lag spelar mot Karlsro BK från Helsingborg. I en, enligt referatet, ointressant match vinner hemmalaget med 4-1.

1917-års svenska mästare hette liksom 2002 Djurgårdens Idrottsförening.

Epilog

Ännu ett förödande krigsår är på väg mot sitt slut. De stora förhoppningar om fred,

som väck, när USA i april 1917 officiellt går in i kriget, stannar vid förhoppningar.

Det skulle dröja mer än ett år innan amerikanska trupper på allvar går in i kriget så hoppet kommer lite på skam. Fotbollen i lider av det stora mantall, som de ständiga inkallelserna innebär. I Ängelholm, liksom på många andra håll, är det juniorlaget, som är mest aktivt och de gör bra ifrån sig och utvecklas mycket. Nu läggs grunden till de stora framgångar, som Ängelholms Idrottsförening skulle skörda de kommande två åren.

Källor:

* NST:s arkiv, Ängelholms Tidning 1917

* Bild ur Bengt Irahmars arkiv

¹ Vid de Masuriska sjöarna stod ett av de avgörande slagen på Östfronten 1914-15.